

ARMSAD SÕBRAD,

Kured, haned, pääsukesed ja värvulised valmistuvad oma reisiks või on juba lahkunud, vahtrapuu põllu serval on sügavpunane ja igal hommikul tõuseb jõelt udu. Sügis on käes. Kartulid on keldris, vili kuivatis, õunad küpsevad ja kõrvits veel kasvab, mets on täis seeni – sügis on käes. Väljas läheb vara pimedaks, tuul on vali ja vihm üllatas meid, kui olime põllul kartuleid võtmas, tehes riided rõskeks ja saapad porist raskeks. Sügis on käes!

Öösel on taevas täis vilkuvaid tähti, sügistorm rebib puudelt lehti ja me peame kindlalt suruma jalad vastu maad, kui tahame jätkata oma teed. Vankumatult tuleb seista, et hoida seda, mida oleme saavutanud.

20.mail tähistasime oma küla 20-ndat sünnipäeva piduliku konverentsi ja festivaliga. Me oleme tänulikud, et oleme jõudnud nii kaugemale. Et jätkata seda tööd, tuleb tuleviku nimel teha olulisi samme. Koos Kati Kodu, Maarjaküla ja teiste sõsarasutustega asutasime nüüd katusorganisatsiooni, et koos meie häälele oleks tugevam. Meie jaoks on kõige olulisem näha inimeste vajadusi ja teha oma tööd vastavuses meie arusaamisega inimolemusest ja Maa vajadustest. Uue organisatsiooni eesmärk on luua silda meie ideaalide ja meile riigi poolt saadetud reeglite-regulatsioonide vahele, sest viimased tihti paralüüeerivad meie parimaid püüdlusi.

Almuti lõpetas vabatahtliku teenistuse meie juures, nüüd on meil neli uut vabatahtlikku Saksamaalt. Nende nimed on Tabea Denker, Svenja Poeppel, Karolin Jäschke ja Matthias Holländer. Nad tutvustavad endid teile ise siin lehes. Nikola on veel siin ja aitab uutel abilistel töödega tutvuda ning meie ellu sisse elada.

On vaja sisemist vaprust, et astuda pimedasse sügisöösse. Meie enda sisemine valgus peab nüüd valgustama ja soojendama neid jahedaid öid. Sügise peaingel Miikael seisab me kõrval, kui tahame järgida seda valgust ning mitte alluda pimeduse jõule. Tema mõõga helk sädeleb taevatähtedes.

Maale langenud taevakehad on toonud siia kosmilist rauda, mis meie veres ringeldes annab meile miikaellikku julgust.

Soovin teile kaunist sügist ja julgustavat Miikaeliaega.

Katarina

KÜÜNLA JA KARTULID

Kartulid on korjatud ja praegu me sorteerime neid. Kui soovite osta, siis andke oma soovist teada. Pakkuda on neli erinevat sorti: Laura ja Maret (punased) ning Juku ja Antti (kollased).

Pikad talveõhtud, adventiaeg ning jõulud pole enam kaugel. Lõhnavad mesilasvahaküünlad meie laoruumis ootavad teie tellimusi, et jõuda teie kodudesse!

20 AASTAT Pahkla Camphilli Küla

Küla sünnipäeva puhul valmis küla tutvustav brošüür, kus kirjutasid oma mõtteid ka SA Pahkla Camphilli Küla Fond nõukogu esimees Jaak Herodes ning üks ema, kelle laps meie külas elab. Need kenad mõtted sobivad siiaagi.

Õiged asjad tulevad inimeste juurde õigel ajal. Pahkla Camphilli Küla hakkas minu juurde tulema juba enne, kui küla loodi, koos Nõmme Waldorfkooli loomisega. Ainukese võimaliku jätkuna oma lapse arenguteel nägin just Steiner-pedagoogikal põhinevat õpetust ja peale kooli lõppu juba Karl Königi vaimust kantud Camphilli küla. Raske on väljendada minu, ja usun, et ka teiste vanemate tänu ja rahulolu Pahkla Camphilli Küla ja siinsetele inimestele selle pühendumise eest, millega nad teevad oma tööd ja kuidas nad oma igapäevast elu elavad.

Pahkla Camphilli Küla kiirgab head sõnumit kõigile, kes vähegi seda märgata tahavad. Minu jaoks on oluline ka see, et olen iseenda jaoks leidnud uue elufilosoofia, mis on aidanud mul tavaelus esinevate probleemidega toime tulla. Selleks tuleb ainult suhelda külaelanike ja siinsete töötajatega, saamaks uut innustust ja väärt mõtteid, et käia edasi oma igapäevast rada.

Soovin külaelanikele õnne noorukieast välja jõudmise puhul ja kõike paremat tulevikuks!

Eve Kislar
lapsevanem

Ligi kakskümmend viis aastat tagasi pidin oma tollase töö tõttu kontrollima, mis on tehtud ühele riigi hoolekandetasutusele vaimupuudega hoolealuste elamistingimuste parandamiseks eraldatud rahadega. Eelnev kontroll oli näidanud, et hoones on külm, tuuletõmbus, ei jätku voodeid ja tekke, puuduvad voodilinat. Eraldatud raha eest oli aga ehitatud kõrge võrkaed ümber majade. Väidetavalt ümbritsevate külaelanike kaitseks hoolealuste eest. Tavaline oli, et intellektipuudega inimesi kardeti ja isoleeriti ühiskonnast.

Mõne aja pärast oli mul suur rõõm olla Pahkla Camphilli küla rajamise alguse juures. Nüüd, meenutades vanu aegu, on mu rõõm Pahkla edenemisest veel suurem. Küla on saanud märgatavaks nii vallas, maakonnas kui riigiski. Oleme suutnud tõestada, et erinevate võimete ja arenguisearasustega inimesed suudavad teha koostööd, edendada oma kogukonda ja selle kultuuri ning olla üksteisele vajalikud.

Me oleme muutnud tõekspidamisi inimolemusest. Oleme teeninud naabrite lugupidamise, meid kutsutakse külla sagedamini kui meil on võimalik käia, meid külastatakse, et veenduda oma silmaga, kuidas saame hakkama nii tööde, kui kõigi muude täisverelise elu probleemidega.

Pahkla Camphilli külaelanikud võivad olla eeskujuks kõigile, olenemata nende loogilise mõtlemise võimest. Meid ei kardeta vaid hinnatakse turvalisust ja vaimset keskkonda mille külaelanikud ja kaastöötajad on suutnud külas luua.

20 aastat on lühike aeg. Me oleme saanud hakkama. Eesti vajab meid ja meie eeskjuu ka edaspidi. Olgem väärilised.

Jaak Herodes

REMONDITÖÖD

Helle maja katus oli juba aastaid väga halvas olukorras. Nüüd saime projektirahadega lõpuks alustada renoveerimist. See on muidugi tõeline katsumus parandada katust nii vesise suvega! Ettevõtlike naiste Siiri Sisaski ja Birgit Õigemele abil saime värvi Tamme maja välisseinte jaoks. **Palju-palju tänu teile selle abi eest!** Mitmed külalised tegid suvel maalritööd, nii et meil on nüüd Selina ja Uli sein, Tartu sein, Herberti ja Heidi sein ja Matthiase sein. On veel võimalik jätkata seda tööd, kui leiate ühe päeva, mil ei saja.

Tiit kirjutab projekti, et saada raha ka Männi maja ümberehitamiseks vastavalt päästeameti ettekirjutustele ning tuletõrjealarmi paigutamiseks

kõikidesse majadesse. Mitmeid projekte oleks veel vaja, sest majad meie 20-aastases külas nutavad värske värvi, uuema elektrisüsteemi, soojustuse ning palju muu järele.

Katarina

MEIE SUVI

Suvi algas paljude sääskedega. Põhiliselt õhtul nad pinisesid ja hammustasid igalt poolt, nii et oli keeruline tööd teha. Kui midagi teha tahtsid, siis nad närtsid sind. Tegime karjused korda ja lehmad läksid karjamaale ja hakkasid rohtu sööma.

Sündis neli vasikat. Ühe lehma nimi on Ürdi. Ka toodi meile väike tõupullivasikas, kelle nimi on Antonius.

Laut sai lubjatud. Nüüd on see ilus ja valge. Heinategu sõltus natuke ilmast, kord keeras nii, kord keeras naa, aga ikka sai tehtud. Rulle tehti ja lahtist heina. Heinapakke tehti ka, mida me masinaga heinalakka saatsime.

Rohisime loomapeete, porgandeid, kaalikaid, sibulaid ja pastinaake. Saime kõik rohitud. Sibulad on nüüd juba korjatud ja kuivavad Tamme maja puukuuris. Korjasime punaseid ja musti sõstraid, maasikad sõime ära, ja nüüd on käes juba õunaaeg.

Kalju võttis kombainiga vilja, Vova, Marek, Jevgeni ja Urmas aitasid. Siis tehti põhupakid ja meie ladusime. Mina nautisin loodust ja tegin oma tööd.

Vova sünnipäeval käisime Pärnus. Voval oli juubel. Ta sai 40 aastat vanaks. Almutiga käisin Tallinnas, ja Herbertiga sõitsin ma Viirikale, Arvo juurde.

Külalisi käis meil palju ja kõik ütlesid, et laudas on nii puhas ja korras. Tegin ka lillepeenrad korda. Siis puhastasime veel vilja.

Reeda ja Silvi abiga teeme tööd: Urmas, mina ja Marek, Vova, Andres ja Jevgeni. Mulle väga meeldib nendega tööd teha.

Minu tibud annavad nii palju mune. Iga päev saan 30 muna.

Palju külalisi on olnud: Florin oma naisega, Uli oma naise ja kahe lapsega, Veronika, Herbert oma sõbrannaga ja külalised Inglismaalt, Saksamaalt ning Rootsist. Märjamaa folgi külalised, üks rahvatantsuansambel Prantsusmaalt,

Grenoble'ist, käis meil ja esines tantsudega. Nendel olid huvitavad riided seljas ja mängisid vanade rahvapillidega.

Kairi niitis sel suvel meie muruplatsi. Ehitajad teevad Helle majas remonti, alustasid katusega. See oligi selle aasta suvi. Vihmaga ja päikesega. Ja niimoodi see aeg veeres.

Malle

RAVIMTAIMEDE KORJAMINE

Mina korjan ravimtaimi kui päike paistab. Siis ma ei saa korjata, kui vihma sajab. Korjan igasuguseid ravimtaimi, mis kasvavad meie aias:

Õunmünt, sidrunmeliss, käharmünt, must münt, tüümian, rukkililled, mesikas, aniisi-iisop, iisop, koriander, kortsleht, kummeliõied, lavendel, leesputk, nurmenukud, monarda, piparmünt, naistepuna, nõges, pune, puju, raudrohi, aga muidu tegelikult korjas raudrohtu Merle, mitte mina, saialill (neid korjab ikka Kersti Smid), soolikarohi, mustsõstralehed, salvei, oregano, paiseleht, roosiõied ja mõned teised veel.

On mõnus ravimtaimi tee jaoks korjata. Taimed lõhnavad erimoodi. Paneme taimed restide peale kuivama. Siis nad ootavad kotis, kuni mõnel päeval vihma sajab ja me hakkame puhastama.

Kui kõik on puhastatud, siis Katarina teeb retsepti järgi seguteed: Õhtutee, hommikutee, kohatee, naistete ja veel huvitavate nimedega teesegusid me teeme ka. Õhtul, kui teen õhtusööki, teen ma oma majale õhtuteed. Hommikul teeb Inge süüa ja teeb hommikuteed. Õhtul, enne kui lähen magama, joon ka tassikese teed. Mulle maitsevad hästi ise korjatud taimedest tehtud teed.

Kersti K.

VEEFESTIVAL SOOMES

Camphilli Põhjaregiooni suvefestivali toimus Soomes Sylvania Kotis ja teema sel aastal oli vesi.

Alguses me sõitsime kiirlaevaga, Linda Line'iga Soome. Saabusime Helsingisse. Käisime turu peal, kus me sõime ahjukartuleid vorstiga. Jalutasime linnas. Jevgeni käis toomkirikut seest vaatamas. Kõndisime bussijaama, ostsime piletid, sõime jäätist ja ootasime bussi, millega sõitsime Sylvania Kotisse. Saalis võeti meid vastu, saime kohvi ja kooki.

Õhtul oli mustkunsti etendus. Siis istusime bussi peale ja sõitsime pool tundi Parinpeltosse, kus oli ilus laagriküla. Meile oli üks väike majakene, kus me saime turvaliselt magada. Lätlased ja norralased olid meie naabrid. Järgmisel hommikul sõitsime jälle Sylvania Kotisse. Seal oli loeng, aga enne mängisime meie kõlapulkadega muusikat ja Katarina laulis terve saaliga veemuusikat. Lars Karlssoni loeng oli veest vaimu vaatepunktist.

Järgmisel päeval rääkis Jussi Ingervo veest eluallikana ja kolmandal päeval rääkis Ulf Nilson meile muinasjutte veest. Meile jäi meelde nendest loengudest: Maa koosneb veest, kuidas udu taeva poole läheb ja vihmana alla tuleb. Maa sees on vesi. Kuulsime jäämäest, ja et kunagi ammustel aegadel oli väga palju vett maa peal, nii et Noah pidi oma laeva ehitama. Mooses avas võlukepiga kalju ja vesi tuli välja. Ta ka sai inimestega läbi vee päästa. Vaenlased aga uppusid. Jussi räägis sellest, et meie peaksime tealikumalt vett kasutama, sest me ei tea, kui kaua meil on veel nii palju vesi olemas. Teistes maades on palju vähem vett kui põhjamaades ja see, kellel on palju vett, on ka palju rikkam. Meie ei tohiks vett reostada aga peaksime puhta vee eest hoolt kandma. Vesi on elu allikas. Ilma veeta ei oleks elu.

Peale kohvipaus olid töötoad. Meie valisime tantsimistöötöa Matti ja Ulla-Maijaga. Tantsime iga päev poolteist tundi džaivi.

Väljasõidud olid ka. Sõitsime Tapolasse ja veetsime pool päev seal. Ludwig näitas meile küla ja rääkis Tapolast. Sõime ja saime ka jäätist.

Teisel päeval pärast lõunat toimusid mängud Parinpeltos Piduga algas sellega, et külad esinesid laulmisega. Meie esinesime heeringalauluga. Saime vorsti süüa ja tantsida.

Õhtuti käisime paadiga aerutamas. Õppisime kordamööda aerutamist. Oli väga keeruline õiges suunas sõuda. Saunas ja ujumas käisid ainult kõige julgemad (Merike ja Andres)

Kolmandal päeval näitasid kõik töörühmad festivalifinaalis, mida nad olid teinud. Meie tantsisime. Ludwigi töörühm näitas igasuguseid veetrikke. Teised tegid eurütmiat, laulsid või näitasid oma koos tehtud kunsti.

Suur üllatus oli viimane õhtusöök. Pidulikult saime Sylvia Kotis fuajees süüa. Merike ja Andres andsid intervjuusid Tapola lehele.

Siis tulid soome rahvatantsijad ja andsid tantsueteduse, mis oli väga kiire ja vapustav, lihtsalt fantastiline.

Saunas sai käidud, ujusime, metsarada mööda käisime ka, leidsime mustikaid. Langevaid tähti nägi ainult Katarina öösel, teised tahtsid magada.

Andres leidis endale sõbranna, tema nimi oli Sabine. Ta on sakslanna ja töötab Norras. Tema mehe nimi oli Jens. Andres õpetas talle igal vabal minutil eesti keelt.

Tore oli et me saime kokku oma vanade ja uute sõpradega Rootsist, Norrast, Venemaalt, Soomest ja Lätist. Seal oli ka kolm eesti kaastöötajat, kes töötavad Soomes, Norras ja Lätis. Nii saime palju eesti keelt rääkida.

Neljapäeval pakkisime oma asjad ja pärast hommikusööki viis buss meid Lahtisse rongijaama. Istusime kiirrongi ja sõitsime kiiresti ühe tunniga Helsingisse. See oli mugav rong, mis sõitis väga kiiresti. Sõitsime kõigidest autodest mööda.

Helsingis oli meil palju aega. Läksime söömas ühte majja, kui oli ka kino. Külastasime Kaljukirikut. See on kalju sisse kaevatud. Siis me pidime kiiresti rongijaama kottide järele minema, et õigel ajal kiirlaeva peale jõuda. Seal oli kõva tuul, kui me korraks välja läksime. Mütsid pidime tasku panema, tuul oleks need ära viinud.

Saabusime Tallinna, sõitsime trammiga rongijaama, rongiga Kohilasse ja vastu tulid Tiit ja Kersti K. bussiga.

Hästi tore oli see reis. Me oleme väga tänulikud, et Liliana ja Luis festivali nii ilusti korraldasid ja et meile võimaldati osaleda.

Katarina, Jevgeni, Andres, Merike

SUVEPÄEVAD KÄSMUS

Suvelaagrisse Käsmu tulid jälle kokku inimesed igalt poolt Eestist. Merilin Kati Kodust oli laagri korraldanud.

Kui kohale jõudsime, võimlesime koos Ainiga. Siis registreerisime töötubadesse. Meie valisime ponide töötoa. Inge ja Katrin olid koos minuga.

Jooksime slaalomit ja tegime tõkkehüppeid. Pidime läbi rõnga minema. Neljapäeval oli lipuparaad. Meie esinesime sellega, mida me olime ponidega õppinud.

Pärast jagas Merilin kõigile diplomid ja Ain jagas kingitusi, mida me ise valmistasime üksteistele.

Panime asjad bussi peale ja läksime lõunasööki sööma. Pärast ostsime ka jäätist. Oli hästi soe ilm.

Lõpuks jõudsime Pahklasse, saabusime just enne külakoosolekut.

Kersti K.

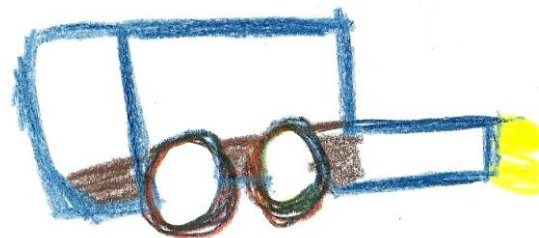
KÄSMU SÖIT 4.-5. JUULI 2012

Bussijuht oli Katrin. Meie olime sellel aastal ponide töötoas. Meile õpetati ponisid kammima ja harjama. Minu poni nimi oli Susanna. Kersti poni nimi oli Villu ja Andrese poni nimi oli Fiona. Meie töötoa juhendajad olid Moonika, Piia ja Toivo. Meist tehti pilti mere ääres.

Maarjo

TALLINNA LENNUJAAMA SÖIT

Meie koos Katriniga sõitsime Tallinna poole õhtul kell 19.00. Tõime meile kaks uut vabatahtlikku Tallinna lennujaamast. Istusime ja ootasime uusi vabatahtlike. Nende nimed on Karolin ja Janine. Meie istusime koos

Katrini ja Karoliniga lennujaama kohvikus ja jõime sooja kohvi või teed. Tagasi saabusime õhtul hilja. Janine läks Helle majja ja minu majja tuli Karolin.

Maarjo

MÄNNI MAJJA KOLIMINE

Mina pidin minema Männi majja, kuna minu sõber on ka seal. Tema nimi on Urmas. Temal oli jalaoperatsioon ja mina olin see inimene, kes teda aitas. Ma olen juba 14 nädalat selles majas elanud. Olen nii rahul sellega, et saan veeta aega oma uute sõpradega.

Maarjo

TERE,

Minu nimi on Karolin ja ma saabusin Pahklasse 1.septembril. Olen 18 aastat vana ja elan väikeses külas Hamburgi lähedal. Suvel tegin ma kooli lõpueksamid.

Külaelanikud ja kaastöötajad on olnud väga avatud ja sõbralikud algusest peale, nii et ma tundsin end kohe hästi.

Minu elu Pahklas on seotud erinevate töödega nagu kartulite korjamine, söögi tegemine või laudas töötamine. Ma lüpsan ka, mis on täiesti uus aga huvitav töö mu jaoks. Kõigis igapäevaelu toimingutes naudin ma tihedat ja sügavat kontakti külaelanike- vabatahtlike- ja kaastöötajatega. Põnevusega ootan, mida järgmine aasta mulle pakub.

Karolin

TERE,

Minu nimi on Tabea, mina olen 19 aastat vana ja ma olen Pahklas vabatahtlikuna üheks aastaks. Tahaksin teile rääkida oma esimese kahe kuu muljetest ja kogemustest.

Minu uus kodu selleks aastaks on Tobiase maja, kus ma elan koos Mareki, Merle, Malle, Kersti ja Claudiaga, meie perenaisega. Pärast mõningaid raskusi alguses – mis toimub kus ja millal? – tean ma nüüd oma ülessandeid ja tunnen end Pahklas hästi.

Ühel päev nädalas ma töötan piimaköögis, kus me teeme ise oma juustu ja jogurtit. Sellepärast ma lüpsan ka lehma. Osa ajast ma teen seda koos Svenjaga, ühe teise vabatahtlikuga, mille eest ma olen väga tänulik.

Teine ülessanne on „prügiring“, mida ma sõidan koos Antsuga. Iga neljapäev me korjame kokku kõik prügikotid külas ja viime need Kohilasse prügijaama. Mõnikord läheme pärast ka poodi. Reede on minu kodupäev, mis tähendab, et teen hommikul koos Merlega süüa. Pärast lõunat Marek ja mina küpsetame pankooke. Mulle meeldivad reeded, need on väga lõbusad.

Ülejäänud aja ma aitan farmis. Hetkel me tegeleme kartulite korjamisega. Üldiselt mulle meeldib Pahklas olla ja ma huviga ootan, mida mulle need kümme kuud veel toovad.

Tabea

TERE.

Mina olen Svenja, 18 aastat vana, ja tulen Saksamaalt. Otsustasin vabatahtlikuna siia jääda aastaks. Peale kahte kuud siin Pahklas võin ma öelda, et tunnen end hästi ja olen rõõmus, et saan siin olla. Viimaste nädalate jooksul ma õppisin palju: juustu ja jogurtit tegema, lehma lüpsma, ja süüa tegema rohkematele inimestele, kui varem olin harjunud. Järgmine tähtis samm on eesti keel. See ei ole lihtne, aga läheb iga päevaga juba paremini. Igas olukorras on võimalik õppida uusi sõnu, ka külaelanikud rõõmustavad, et saavad aidata ja kordavad sõnu, kuni mul on selge. See on tõesti õppimine tegemise kaudu. (learning by doing). Ja nii mu sõnavara koosneb praegu alustuseks sellistest sõnadest nagu lüpsma, kivi, lehm, kartul, vihm ja juust.

Nüüd, kus ma olen täielikult sisse elanud uude eesti ellu, naudin ma oma igapäevast tööd, uskumatult ilusat loodust, naljatamist külaelanikega töö ajal või iganädalasel mängudeõhtul, aga ka oma vaba aega koos teiste vabatahtlikega.

Olen kindel, et järgmised 10 kuud saavad olema tõeliselt hea aeg ja ma lähen tagasi paljude unustamatute kogemuste-, mälestuste- ja sõpradega!

Svenja

MEIE AADRESS: Pahkla Camphilli Küla, Kohila pk., Rapla maakond, 79742

TELEFONID: (372) 48 97 231 – Helle maja(kontor)

48 34 416 – Tobiase maja

48 97 535 – Tamme maja

48 34 419 – Männi maja

48 98 300 – Vikerkaare maja

FAX: (372) 48 97 231 e-mail: pahklacv@hot.ee www.pahklack.org

ANNETUSED:

- **AS SEB Pank konto nr.10802003928005 Pahkla Camphilli Küla SA BIC -EEUHEE2X BAN EE291010 8020 0392 8005**
- **Spendenkonto: Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiners e.V. Spende für ahkla Camphilli Küla Projekt: 6570 Postbank Stuttgart BLZ 600 100 70 Konto-Nr: 39800-704 IBAN: DE91 6001 0070 0039 8007 04 BIC (SWIFT): PBNKDEFF**